

Szólótó

A Kovászna II - Vajnafalva
Református gyülekezet lapja

III. sorozat
XIV. évfolyam, 17. szám

2012. július 22.
Megjelenik havonta

*„Elmenvén e széles
világra, hirdessétek az
evangéliomot minden
teremtésnek.” (Mk 16,15)*

Isteni máz életünkön...

És történt, hogy amikor elvégezte Jeremiás a beszédet, amelyet az Úr parancsolt mind az egész néphez szólania, megragadták őt a papok és a próféták és az egész nép, mondván: Halállal kell lakolnod. Miért prófétáltál az Úr nevében, mondván: Olyan lesz e ház, mint Siló, és a város elpusztul, lakatlanná lesz? És összegyűlt az egész nép Jeremiás ellen az Úrnak házában. Jer 26,8-9.

Isten akaratának hirdetése, vállalása nem szerez elismerést a mai világban. Megvallom, hogy nagyon szomorú vagyok emiatt. Ezelőtt még 10 évvel talán elfogadták a lelkesztől, hogy néven nevezze azt, ami Isten törvényével ellenkező a világ és a keresztyén életgyakorlatban. Elfogadták, mert ez az ő dolga: ugye, a papot s a kutyát a szájáért tartják. De ha ma bármilyen élethelyzetben nemcsak arról beszélek, hogy mi az Isten akarat, hanem netalán arról is szólni merészelnék, hogy ez milyen szükségszerű változást kellene, hogy előidézzen a mi életünkben, érzem a sugárzó ellenszenv mellett azt is, hogy beskatulyáztak: ez a bigott, megcsúszott, esetleg hitgyülekezetes... Az vigasztal, hogy nem vagyok egyedül. Szegény Jeremiás! Az elején csak kinevették őt, hogy büntetésről, a város és a szent templom elpusztulásáról halandzsázik, de egy idő után fárasztóvá vált az ő különvéleménye. Csak ő, egyedül, mást mond, mint a többiek. És a gúnyból gyűlölet lett, és elhatározás, hogy megöljék. Aztán egy pár évvel később mindenki tudta, mondogatták is, hogy bizony neki volt igaza. Csak akkor már késő volt. Isten igéje éppen azért adatik, hogy beleszóljon az ember életébe, és ha fájdalmat okoz is, de megtartsa azt. El tudja-e fogadni a mai világ, akár a mai keresztyén, álruha helyett, ezt az isteni rendet és igazságot. Még mielőtt késő lenne?

A második gondolat, amely bennem

megfogalmazódott ez ige kapcsán az, hogy mennyire meghasonlott világban élünk. Ne is csodálkozzunk, hogy a nép nem hallgat az Isten szolgáira. Meringott a beléjük vetett bizalom. Figyeljük csak meg: a választott szolgák – papok és próféták, összegyűlnek a templomban, hogy Istennel hadakozzanak – közvetett módon, Jeremiáson keresztül, akit el kell tenni láb alól. Mit lát ebből a világ? A vizsályt, a saját érdekek érvényesítésére való, egymást eltipró harcot. Az ember hatalmát Isten hatalmával szemben. (Mintha csak választásokra készülnének Jeremiásék is ott Jeruzsálemben.) Csak akkor tart a világ bennünket többnek magánál, és e jogán elfogadja véleményünket és prédikálásunkat, ha valóban különbek is vagyunk. Akkor fogad el bennünket isteni ige és üzenet hordozóinak, hogy valóban Istennek, és nem magunknak szolgálunk, vagy más földi hatalomnak hódolunk.



*Jeremiás próféta,
Michelangelo Buonarotti műve*

Végül halljuk meg a Jeremiás felett kimondott ítéletet is: meg kell halnod! Miért? Mert a hivatalostól – és így feltételezetten Istentől is – eltér a véleményed és szolgálatod lényege. Ha pedig Istennel szembeszegülsz, meg kell halnod. Milyen jól tudják ezt az akkoriak is... Most már csak azt kell eldönteni, hogy ki az, aki Isten oldalán áll. Ezzel már én sem foglalkozom, csak megkondítom a vészharangot: Isten ellenségei mind elvesznek, és csak az övéi élnek.

Befejezésül álljon itt zárógondolatként egy aktualizáló szándékú meglátás. Amikor Romániában az új politikai vezetők elhatározták hatalmuk megszilárdítását, akkor minket, magyarokat is leírtak. Ha ostrom még nincs is, de veszély az van. Bátorításként ne feledjük: Isten meg tud tartani! De a keresztyén máz, az nem!

Imádság. Tégy bennünket hűséges követőiddé, e világ helyett is téged választó tanítványaiddá. Minden áron, mindenek ellenére téged válaszunk, mert nálad élet van, jövendőnk is nálad van elrejtve. Ámen

Orbán Lajos lp.

Melyik keresztet hordozzuk?

Olvasom, hogy érettségi előtt álló diákok százai vették igénybe kuruzslói szolgáltatásait az idén. Ezt állítja a Larisa nevű varázslónő, aki a realitatea.net hírportálnak azt mondta: az idei érettségi előtt több mint négyszáz diák fordult hozzá, hogy okkult praktikáival átsegítse őket a vizsgán. A portálnak nyilatkozott egy diáklány is, aki 350 lejt fizetett a kuruzslónak egy talizmánért, amely állítása szerint segített is neki sikeresen leérettségizni.

Kinevethetjük-e butaságuk bizonyítéka láttán a gyerekeket, akik az okkultizmusban keresik – az eredmények bizonyítják: hiába – a megoldást életük megpróbáltatásaira. Mi, felnőttek sem vagyunk jobbak a Deakné vásznánál. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy ma a sikerkönyvek szinte kivétel nélkül a hogyan legyünk boldogabbak témában íródnak.

A sarlatánok is ebben a műfajban próbálkoznak. Ránkkérdeznek a színes magazinok reklámdalairól, hogy feltettük-e magunknak e kérdést: miért kerül mindig a szerencse, megismerem-e az igazi szerelmet, mikor ér már véget ez a nehéz időszak, lesz-e valaha nagy ember? Bizonyára feltettem, reccsen rám a hang, a hamis üdvöztető

állítása, s egy szuszra folytatja is: „Bármiben is szenvedjen jelenleg hiányt, szerencsében, pénzben, szerelemben, a Kék Kereszt mindenhez hozzásegítheti. A Kék Kereszt (nyakban hordható üvegtalizmán) valóban hozzásegíti 1 millió készpénzhez, és azon nyomban megváltoztatja az életét” estébe, estébe.

Akiben van humorérzék, az a 22-es csapdjából vett idézettel válaszolhat gondolatban a boldogságajánlatot tevő káeftének: de ki mondta, hogy én szerencsés akarok lenni, de ki mondta, hogy nem ismertem meg az igazi szerelmet, de ki mondta, hogy nagyobb ember akarok lenni, mint 1,73?

Az ember az egyetlen lény, aki tudja, hogyan fogja földi életét végezni, s mégis nevetni tud. Ez a derű ama másik keresztnek, a nagypéntekinek az ajándéka.

Boldogok, akik nem a Kék Keresztet hordják, hanem a maguk keresztjét – amely a Jézus Krisztusé –, s a nyolc boldogság parancsát követik. Ott vannak e parancsok elrejtve az Újszövetségben. Elrejtve, hogy minél hamarabb megsejtsük: a boldogság nem állapot, hanem folyamat, nem beteljesülés, hanem keresés. El egészen a halálig, amely Krisztus áldozata óta a beleszületés alkalma az örök életbe.

Ambrus Attila

Lelkesülés, lelkesítés

Pár évvel ezelőtt előző lakhelyünkön történt a következő eset. Régi parókiája volt a gyülekezetnek, sok munkába került kényelmessé tenni, ráadásul anyagi okokból mindez lassan is ment. A régi templom feljavítása még sürgősebb volt, elsősorban arra ment a pénz. Sok leleményességgel évről évre jutott valami a parókiára is, főleg a nagyon fontos javításokra, így az egyre otthonosabb lett. Valószínűleg a sok iparkodás is eredményezte azt, hogy minden javításnak, szépitgetésnek nagyon tudunk örvendeni.

Volt akkoriban egy telefonos barátnőm. (Ő akkor lakott Kovászna megyében, amikor én Maros megyei voltam, most meg fordítva van mindez). Neki azokról a haladásokról is meséltem, ami a parókia épületét illette. Egyszer aztán úgy adódott, hogy meg is látogattak bennünket akkori otthonunkban. Elérkezett tehát az idő, hogy bemutassam a parókiát. Miközben a férfiak az egyházi dolgokról társalogtak, mi kettesben elindultunk nézelődni. Szobáról szobára jártunk, míg a tágas parókia egészét át nem fésültük. Ekkor barátnőm kissé csalódottan rám nézett. – Én sokkal szebbnek képzeltem el a beszámolóid alapján – mondta. Meglepődtem. Valóban ennyire elfogult hangnemben beszéltem kedves otthonunkról? Anélkül, hogy a valóságot elferdítettem volna, más képet festettem a

parókiáról, mint amilyenre számított az, aki a tőlem hallottak alapján állított össze magának a képet.

Azóta sokszor talákoztam még hasonló megütköző tekintetekkel, ha az isteni dolgokról szoltam embereknek. Viszontláttam azt a hüledező tekintetet, amely engem elfogultnak tekintett abban a helyzetben. Amikor például valamely nyomorúságos helyzetben lévőnek arról a végtelen lehetőségről szoltam, amellyel a mi Urunk bír, akkor a tekintetben az is benne volt, hogy hát honnan is tudnám én, mennyire nehéz az a helyzet.

Nem könnyű lelkesíteni éppen emiatt a fogadtatás miatt sem. Mégis nagyon fontosnak látom, hogy ezt megtegyem. A sok szeretet és áldás révén, amelyet Istentől kaptam lelkesen odafordulni azokhoz, akik ettől az állapottól távol vannak.

Van ma már egy jó módszerem is erre. Beszélek bátran azokról a nehézségekről is, amelyek engem értek. Van ezekből is jócskán. És ha már erről az oldalról ívelek át a bátorításba, akkor sokkal inkább foganatos ez. Mert a lelkesítésnek az a célja, hogy a Jézusban hívőknél a szomorúság oszoljon. A mi Urunk azt ígérte tanítványainak, hogy akik látják őt, azoknak örülni fog a szívük, és azoktól ezt az örömet elvenni nem lehet (ld. Jn 16,22). Hadd igazolja hát sok hívő ember élete, hogy a jézusi örömet megsemmisíteni nem lehet!

Orbán Judit

Események margójára

Gyülekezeti élmények raktározódtak el bennem az elmúlt hetekben. És mert közel van még időben, leírom, arra gondolva, hogy másoknak is visszaidézzé a történeteket, esetleg egy újabb rálátást is kölcsönözzön. Sajnos, nincs mindig időnk kiértékelni azt, ami lejárt, függetlenül attól, hogy a mi gyülekezetünk szervezte vagy csak megjelentünk valahol meghívottakként. Hát most legyen ez a kis írás hiánypótló, vagy akár indítson bennünket mélyebb elbeszélgetésre egymással.

Először is a konfirmációi emlékünnepegy maradt meg számomra egy kimagasló élményként. Kezdetben teljesen



kívülállóként követtem a szervezkedést. Nem is tudtam ebben különösebb szerepet vállalni, hiszen keveset ismertem az egykor konfirmáltak közül.

És aztán mégis magával ragadott a lelkesedés. Elsőként a bűnbánati istentiszteleten. Ott figyelgettem a megjelenteket, és azt láttam rajtuk, hogy mennyire mélyen érinti őket a hirdetett Ige. Hogy figyelmesen követik amint a prédikációban a Krisztushoz kapcsolódó szálak elevenednek meg életútjukon. Csodáltam is ezt a nemzedéket: milyen őszintén ragaszkodnak ahhoz a fogadalomhoz, amelyet ők is olyan zsenge korban tettek. Jó volt onnan a padból figyelni az emlékünnepegyen felsorakozókat. Tiszteletet parancsolt kintartásuk, alázatuk. Isten áldása legyen rajtuk a továbbiakban is!

A következő nagy élmény már a gyülekezetünkben szervezett ifjúsági naphoz kapcsolódik. Akkorra igyekezett volt bennünk, szervezőkben. Olyan sokan álltunk oda, hogy az esemény jól alakuljon. Nem is mertük szóvá tenni, hogy talán kevesen fognak a mi fiataljaink közül érdeklődni a rendezvény felől. Szinte reményt vesztetten gépeltem be a Facebook-ra a felhívást, hogy várjuk a kovásznai fiatalokat is... És aztán összegyűltek sokfelől, több mint százan. Számolgattam a mieinket – reményen felüli volt az érdeklődés. Következett a szorongás, hogy az érdeklődés is meglegyen a fiatalok részéről. Miközben oda-vissza szaladgáltam templom és parókia között, csoportokban félre húzódo fiatalokra találtam. Holott benn éppen előadás volt nekik címezve. Nagy önfegyelmel egy csoportot mosolyogva megszólítottam: - Bizonyára ti nem tudjátok, hogy most éppen egy fontos témát boncolgatnak bent. – De

(folytatás a 4. oldalon)

Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket és minden gonosz hazugságot mondanak ellenetek én érettem. (Mt 5,11)

Istentiszteleti alkalmak

- augusztus -

Augusztus 5.

Vasárnap délelőtti istentisztelet

Helyszín: templom. Időpont: 11 óra.

Igét hirdet *Szigeti Árpád teológus*

Kátés istentisztelet elmarad ebben a hónapban

Augusztus 12.

Istentisztelet

Helyszín: templom. Időpont: 11 óra.

Igét hirdet *Szigeti Árpád teológus*

Augusztus 19.

Istentisztelet

Helyszín: templom. Időpont: 11 óra.

Igét hirdet *Orbán Lajos lelkipásztor*

Ifjúsági istentisztelet

Helyszín: templom. Időpont: 18 óra.

Igét hirdet *Orbán Lajos lelkipásztor*

Közreműködik a gyülekezet *keresztény zenekara*.

Augusztus 20-25.

Vakációs Bibliahét gyermekeknek

Helyszín: gyülekezeti terem Időpont: 11 óra.

Augusztus 24. Péntek

Vakációs Bibliahét – SZÜLŐK ESTÉJE

Helyszín: templom Időpont: 19 óra.

Augusztus 20-25.

Bűnbánati istentiszteletek

Helyszín: gyülekezeti terem Időpont: 19 óra.

Augusztus 26. Újszengye vasárnapja **Istentisztelet**

Helyszín: templom. Időpont: 11 óra.

Igét hirdet *Orbán Judit lelkipásztor*

Úrvacsora *Orbán Lajos lelkipásztor*

(folytatás a 3. oldalról)

igen – volt a válasz, és erre már nem volt, amit felelni. Voltak tehát olyanok, akiket megint nem sikerült megérinteni. A csoportos beszélgetés vezetőjeként kissé már hajótörött lettem. Olyan fájdalmas, hogy ilyen is van – szoltam a fiataloknak az én nagy csalódásomról. Kellett is ez az indítás, mert azonnal kiderült, hogy kik vélekednek másképpen, kik érdeklődnek a rendezvény lelki oldala felől. Felkaptam a fejemet arra, amit az egyik fiatal kezdett el mondani. Ezt jól megnéztem magamnak, tehát ilyen is akad közöttük. Felnöttes, higgadt megjegyzés hangzott el annak kapcsán, hogy de igenis van, akit érdekel a téma. A nap első jele volt arra nézve, hogy mégsem hiábavaló egy ilyen erőbevetés, mint a mi vállalkozásunk.

A továbbiakban már nem is erőltettem semmit. Nem akartam senki helyett Igét hallgatni (érdekes szerep úgy amúgy ez), nem akartam senkit felrázni, hagytam, hogy minden menjen a maga útján.

A zárás viszont nekem szólt. Mennyire örvendek, hogy ott lehettem! Két fiatal szólalt meg lelkesen arról, hogy mit jelentett nekik ez a nap. Rövid beszédek igazi bizonyosságtételek lettek. Ők próbálgatni kezdték a hit hangját. Nagyobb bátorságuk volt, mint nekem, aki szószerkekre állok. Ők fiatalokként a többi fiatal előtt szólaltak fel, vállalva azt is, hogy mások ezért megbélyegzik őket.

Isten munkálkodott köztünk, Ő a mi alkalmunkat a maga tervébe beillesztette, a maga embereit újból megtalálta!



M i n d e n n e k a megkoronázása volt a székelytamásfalvi gyülekezeti napon való részvételünk. Egyedi gyülekezeti élmény éppen a nagyszámú gyülekezeti jelenlét miatt. Egymás szemében is jelét a d t u k a n n a k , h o g y összetartozunk.

Más az a hangulat, amikor egy páran gyűlnek össze, és megint más, amikor többen együtt vannak.

Volt tehát akivel elbeszélgetni, ismerkedni. Közben odaodapillantottunk az üst felé, ahonnan kellemes illatok terjengtek.

Egyre másra készültek a fényképek, mert sokan akartuk az ünnepi hangulatot, a nyüzsgést megörökíteni.

Jó volt azt is látni, hogy milyen sok mindenre kiterjedt a jelenlévők figyelme. Olyan asztalt terítettek meg szorgalmas kezek, amelyet mindannyian csak bámultunk. Hangulatos, magyaros kirakat-asztalunk az általunk berendezett udvar-saroknak az éke volt.

Fogjuk fel ezt egy előmenetelnek. Egy újabb lépcsőfokot haladtunk a gyülekezet építésében. És imádkozunk kitartóan, hogy Isten építse tovább gyülekezetünk életét szeretetben és békeességben.

Orbán Judit

Eltemettük

- Jakabos Csabáné
szül. Bán Jolán- özv. Kopacz Gézáné,
Kopacz Erzsébet- özv. Kelemen Gézáné
szül. Berszán Magdolna

- Benkő Balázs

- özv. Kozma Samuelné
szül. Lengyel Veronka

testvéreinket.

Imádkozunk a gyászoló családokért!



Házasságot kötöttek

Curbuly István

és Szigyártó Szidónia

Vajna Zsolt Tibor

és Sziget Réka Piroska

Isten kísérelje őket a megkötött
szövetség útján

„Egymás terhét hordozzátok,
és így töltsétek be a Krisztus
törvényét!” (Gal 6,2)

Szerkesztés és nyomtatás:

KOPACZ LEVENTE-BENEDEK
VIDEO - FOTO - DESIGN STÚDIÓ
Tel: 0745-165731, 0723-165089

Munkatársak:

Orbán Lajos Ip., Orbán Judit Ip.,
Ambrus Attila

Cím:

525200 - Kovászna, Butykák u. 2

Tel/Fax: 0267-342266

e-mail: kopaczlevi@yahoo.com

www.kovasznavajnafalva.ro